

LOVSEKRETARIATET

NOTAT

OM EMD'S AFGØRELSE H.P. MOD DANMARK

FOLKETINGET

Sammenfatning

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol offentliggjorde den 19. januar 2017 sin afgørelse i sagen H.P. mod Danmark, som vedrører adgangen til dansk indfødsret. Domstolen afviste klagen, da klager i mellemtiden havde fået tildelt dansk indfødsret ved naturalisation efter forelæggelse for Folketingets indfødsretsudvalg.

14. februar 2017

Ref.: 16-000339-73

Martin Ryding Rosenkilde
Specialkonsulent

Nedenfor følger en kort redegørelse for sagen.

Hvad handler sagen om?

H.P. er født i 1944 i Iran. I 1984 blev han fængslet og udsat for tortur, og i 1989 indrejste han i Danmark med sin kone og to børn. Han fik opholdstilladelse som flygtning og senere fik han permanent opholdstilladelse. Som følge af den tortur, som han var blevet udsat for, led H.P. blandt andet af søvnløshed, angst, depression, hukommelsestab og kommunikationsvanskeligheder selv på sit modersmål. Han har deltaget i flere sprogkurser, men har aldrig lykkedes med at lære dansk.

Mellem 1998 og 2009 søgte han 8 gange forgæves dansk statsborgerskab. Alle gange fik han afslag på grund af manglende dansk kundskaber. Den 8. gang han søgte statsborgerskab søgte han om dispensation fra sprogkravet. Hans sag blev forelagt Folketingets indfødsretsudvalg, som afslog hans anmodning om dispensation den 12. marts 2009. Den 1. oktober 2009 klagede H.P. til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Den 26. november 2012 genoptog Justitsministeriet hans sag, og den 30. januar 2014 fik H.P. dispensation for kravene i naturalisationscirkulæret efter en fornyet forelæggelse for Folketingets indfødsretsudvalg. H.P. fik statsborgerskab ved lov nr. 714 af 25. juni 2014.

Menneskeretten

H.P. klagede til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol over følgende:

- At afslagene på statsborgerskab var vilkårlige og i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om ret til respekt for privat- og familieliv.
- At afslagene på statsborgerskab var diskriminerende i strid med artikel 14 og 8, fordi de ikke tog særligt hensyn til hans, indlæringsvanskeligheder, som var en funktionsnedsættelse.
- At adgangen til et effektivt klageorgan efter artikel 13 var krænket, da det var umuligt at påklage et afslag fra Folketingets indfødsretsudvalg.

Den danske stat påstod, at sagen skulle afvises efter konventionens artikel 37 (1) (b), da H.P. havde fået statsborgerskab, og da der derfor ikke længere var en menneskeretlig konflikt.

H.P. påstod, at sagen stadig skulle behandles, da staten ikke havde anerkendt, at den danske naturalisationsproces var mangelfuld, og fordi han ikke havde modtaget erstatning.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol gav den danske stat medhold i afvisningspåstanden og konstaterede, at tildelingen af statsborgerskab udgjorde tilstrækkelig oprejsning for en eventuel krænkelse af konventionen. Domstolen udtalte desuden, at der ikke i sagen var særlige omstændigheder vedrørende overholdelsen af menneskerettigheder, som gjorde det nødvendigt at fortsætte behandlingen af klagen.

Kilder

- H.P. mod Danmark, sagsnr. 55607/09, 13. december 2016.

Afgørelsen er tilgængelig her:

[http://hudoc.echr.coe.int/eng#{"fulltext":\["55607/09"\],"documentcollectionid2":\["GRANDCHAMBER","CHAMBER","DECISIONS"\],"itemid":\["001-170625"\]}](http://hudoc.echr.coe.int/eng#{)

- Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol traf 6. september 2016 afgørelse i en lignende sag, Nazari mod Danmark, 64372/11.

Afgørelsen er tilgængelig her:

[http://hudoc.echr.coe.int/eng#{"fulltext":\["nazari"\],"documentcollectionid2":\["GRANDCHAMBER","CHAMBER","DECISIONS"\]}](http://hudoc.echr.coe.int/eng#{)